

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **PhDr. S.Š.**, bytem, zast. Mgr. Janou Šetřilovou, advokátkou se sídlem Pod Harfou 938/60, 190 00 Praha 9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2012, č. j.,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.6.2012, č.j. 595 810 1369/315-KL se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 420,-Kč a k rukám zást. Mgr. Jany Šetřilové, advokátky se sídlem Pod Harfou 938/60, Praha 9 částku 4.776,-Kč ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 5.6.2012, č. j., žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí ČSSZ č. I. a č. II. č.j. 595 810 1369 ze dne 23.4.2012 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím č. I. rozhodla o tom, že účastníci řízení náleží od 1.1.2010 podle § 39 odst. 2 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění) invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 6.437,-Kč měsíčně. Podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě MSSZ Brno ze dne 23.2.2012 ve znění opravného záznamu ze dne 2.3.2012, dle kterého byla účastnice řízení do 31.12.2009 částečně invalidní podle § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009 a od 1.1.2010 se u ní jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném od 1.1.2010. Rozhodnutím ČSSZ II. byla žádost účastnice řízení o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění zamítnuta. ČSSZ

vycházela z posudku o invaliditě MSSZ Brno ze dne 2.3.2012, dle kterého je účastnice řízení nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. V námitkách ze dne 21.5.2012 doplněných 1.6.2012 účastnice řízení nesouhlasila s tím, že při zvýšení stupně invalidity z prvního na druhý nedošlo současně ke zvýšení výše invalidního důchodu. Vycházela z údajů v posudku o invaliditě ze dne 23.2.2012 ve znění opravného záznamu ze dne 2.3.2012 a z posudku o invaliditě ze dne 3.2.2012. Vzhledem k tomu, že došlo ke dni 1.1.2010 ke změně stupně invalidity, měl být důchod zvýšen podle § 41 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a zvýšený důchod doplacen od roku 2010 a výše by měla činit 9.000,-Kč měsíčně. Vzhledem ke zhoršení zdravotního stavu žádá o přehodnocení invalidního důchodu od poslední komise v roce 2012 a navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že od 1.1.2010 náleží invalidní důchod druhého stupně ve výši stanovené postupem podle § 41 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná v odůvodnění uvedla, že účastníci řízení byl přiznán od 15.10.2008 částečný invalidní důchod podle § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009 rozhodnutím ze dne 17.3.2009. Podle čl. II. bod 8 zák. č. 306/2008 Sb., kterým byl změněn zákon o důchodovém pojištění se částečný invalidní důchod, na který vznikl nárok před 1.1.2010 se ve výši, v jaké náležel ke dni 31.12.2009, považuje od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, byl-li důvodem částečné invalidity pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 50% a za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně v ostatních případech. Za den přiznání invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně nebo pro invaliditu prvního stupně podle věty druhé se považuje den, o něhož byl přiznán částečný invalidní důchod. Účastnice řízení se tak stala od 1.1.2010 podle této právní úpravy invalidní pro invaliditu prvního stupně. Na základě posudku z KLP ze dne 23.2.2012 ve znění opravného záznamu ze dne 2.3.2012 bylo zjištěno, že účastnice řízení je od 1.1.2010 invalidní pro invaliditu druhého stupně, a proto ČSSZ rozhodnutím č. I. ze dne 23.4.2012 stanovila, že účastníci řízení náleží podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Změně výše invalidního důchodu brání čl. II. bod 8 zák. č. 306/2008 Sb., podle něhož pojištěnci od 1.1.2010 náleží buď invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně nebo druhého stupně podle poklesu pracovní schopnosti ve stejné výši v jaké mu byl vyplácen částečný invalidní důchod. Je nerozhodné, zda k 1.1.2010 byl pojištěnec invalidní pro invaliditu prvního stupně nebo druhého stupně, protože v obou případech by mu náležel invalidní důchod ve stejné výši.

V žalobě žalobkyně namítala nezákonnost všech rozhodnutí v celém jejich rozsahu, neboť vychází z nesprávného právního posouzení námitek žalobkyně a nesprávné aplikace čl. II. bod 8 zák. č. 306/2008 Sb. Nezohlednila totiž skutečnost, že k novému posouzení zdravotního stavu - první kontrolní lékařské prohlídce žalobkyně došlo dne 23.2.2010, tj. za účinnosti nové právní úpravy od 1.1.2010. Až tehdy bylo zjištěno, že se zdravotní stav změnil, je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a nadále se jedná o invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. Ačkoliv k tomuto došlo za účinnosti zákona o důchodovém pojištění ve znění od 1.1.2010 žalovaná nestanovila výši invalidního důchodu podle zákona, ale podle zák. č. 306/2008, který se měl aplikovat jen na případy, kdy ke změně či novému posouzení zdravotního stavu nedošlo. Tím, že žalovaná pominula, že k přehodnocení zdravotního stavu došlo dne 23.2.2010, učinila nesprávný závěr, že změna stupně invalidity nemá vliv na výši vypláceného invalidního důchodu vzhledem k tomu, že poživateli částečného invalidního důchodu náleží od 1.1.2010 invalidní důchod pro invaliditu prvního i druhého stupně ve výši dosavadního částečného invalidního důchodu. Vzhledem

k tomu, že k 1.1.2010 došlo ke změně (zvýšení invalidity na druhý stupeň), měla žalovaná situaci vyhodnotit podle § 41 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném od 1.1.2010 a rozhodnout nejen o změně stupně invalidity dle zdravotního stavu zjištěného u žalobkyně k 23.2.2010, ale měla rozhodnout o navýšení dosavadního invalidního důchodu žalobkyně, který jí byl po 1.1.2010 vyplácen ve výši invalidního důchodu prvního stupně. Z těchto důvodů se žalobkyně domáhá, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, ale i rozhodnutí č. I. a č. II. ze dne 23.4.2012 a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Ve vyjádření žalovaná uvedla, že podle posudku MSSZ Brno ze dne 13.1.2009 byla žalobkyně uznána částečně invalidní podle ust. § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění od 15.10.2008 a rozhodnutím ze dne 17.3.2009 žalovaná přiznala a vyplácela žalobkyni od 15.10.2008 částečný invalidní důchod. Ke dni 1.1.2010 byl vyplácený částečný invalidní důchod přetransformován na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve stejné výši 6.437,-Kč měsíčně. Dne 23.2.2010 byla provedena MSSZ Brno KLP se závěrem, že je žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 a jde nadále o invaliditu druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění s poklesem pracovní schopnosti o 50% s datem vzniku invalidity 15.10.2008. Na základě tohoto posudku nebyla provedena žádná změna v důchodových nárocích žalobkyně, což lze přičíst přechodu na složitější novou platnou právní úpravu, s jejíž aplikací se teprve začínalo. Byla stanovena další KLP na leden 2012. Chybný posudkový výrok v posudku ze dne 23.2.2010 (nesprávné datum vzniku invalidity, nesprávná citace právních předpisů z hlediska jejich účinnosti) byl opraven po dvou letech při další KLP dne 2.3.2012. Dne 15.3.2012 žalovaná obdržela hlášení o zvýšení stupně invalidity sepsané na OSSZ dne 6.3.2012 s připojenými dvěma posudky vyhotovenými dne 2.3.2012. Jedním posudkem byl opraven záznam o KLP ze dne 23.2.2010 o první KLP provedené po 1.1.2010 a druhým posudkem se provedla druhá KLP po 1.1.2010. Prvním posudkem MSSZ ze dne 2.3.2012 byl opraven chybný výrok v posudku ze dne 23.2.2010 mimo jiné tak, že od 1.1.2010 je žalobkyně invalidní, přičemž jde o invaliditu druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění s datem změny stupně invalidity k 1.1.2010 a druhým posudkem MSSZ Brno ze dne 2.3.2012, jímž se provedla druhá KLP invalidity druhého stupně stanovená na leden 2012 tak, že je nadále žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně s datem vzniku trvá a nová KLP stanovena na leden 2015. Na základě těchto dvou posudků ČSSZ vydala rozhodnutí č. I. a rozhodnutí č. II. dne 23.4.2012. Žalovaná se domnívá, že se žalobkyně nesprávně dovolává úpravy svého důchodu podle ust. § 41 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť toto ustanovení se použije při výpočtu výše důchodů nově přiznávaných od 1.1.2010. Žalobkyně je však poživatelkou důchodu již od roku 2008. Při změně stupně invalidity se výše stanoví podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. V další části odůvodnění žalovaná popisuje k jakým změnám v důchodovém pojištění došlo s účinností od 1.1.2010 zák. č. 306/2008 Sb., jednak v otázce invalidních důchodů, ve výši procentní výměry invalidních důchodů se dovolává čl. II. bodu 1-13 zák. č. 306/2008 Sb., a dodává, že v případech, kdy byl k 31.12.2009 vyplácen částečný invalidní důchod následně transformovaný na invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně a později byla zpětně k 1.1.2010 provedena změna stupně invalidity na invaliditu jiného stupně poskytne se invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně ve výši dosavadního částečného invalidního důchodu bez přepočtu a invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši dvojnásobku částečného invalidního důchodu. Protože byla žalobkyně k 31.12.2009 částečně invalidní podle ust. § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, byl její důchod přetransformován na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Pokud následně došlo ke změně stupně invalidity zpětně k 1.1.2010, nikoliv od jiného pozdějšího data, např. ode dne jednání a provedení KLP nemá změna stupně invalidity žádný vliv na výši vypláceného důchodu

právě podle znění bodu 8 čl. II. přechodných ustanovení. Pokud je žalobkyně do 31.12.2009 částečně invalidní a od 1.1.2010 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, náleží jí invalidní důchod v dosavadní stejné výši od 1.1.2010. Žalovaná dále uvedla, že je nerozhodné, zda ke dni 1.1.2010 byl pojištěnec invalidní pro invaliditu prvního stupně nebo druhého stupně, jelikož v obou případech by mu náležel invalidní důchod ve stejné výši. Pokud byla žalobkyně uznána invalidní ve druhém stupni invalidity zpětně, již od 1.1.2010 je nutné aplikovat přechodná ustanovení řešící přechod mezi dosavadní právní úpravou platnou do 31.12.2009 a navazující novou platící od 1.1.2010. Pokud by byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně od jiného pozdějšího data, nebyla by aplikována přechodná ustanovení zákona zachovávající výplatu důchodu ve stejné výši, ale ust. § 41 odst. 3 a důchod by byl přepočten a upraven. Žalobkyni proto nelze provést přepočet vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně vzniklého transformací a nelze její vyplácený důchod stanovit vynásobeným koeficientem, poněvadž ke změně stupně invalidity došlo zpětně k 1.1.2010. Žalobě proto nelze vyhovět a žalovaná navrhl její zamítnutí.

V replice k vyjádření žalované žalobkyně uvedla, že v posudku žalované ze dne 23.2.2010 se nepochybně uvádí, že je invalidita žalobkyně nadále invaliditou druhého stupně podle zákona o důchodovém pojištění platném od 1.1.2010 a je evidentní, že k posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně došlo za účinnosti nové právní úpravy a jako den změny invalidity druhého stupně je nutno považovat den vydání posudku 23.2.2010. Ze znění posudku vyplývá, že účelem bylo nově posoudit zdravotní stav žalobkyně a byl posouzen podle nové právní úpravy účinné od 1.1.2010. Tímto posudkem bylo konstatováno zhoršení zdravotního stavu a pracovní způsobilosti žalobkyně s účinky do budoucna, jeho účelem bylo konstatovat stupeň invalidity v souvislosti se změnou právní úpravy od 1.1.2010. O změně byla žalobkyně informována ještě před vyhotovením tohoto posudku oznámením ze dne 4.12.2009, kterým jí bylo sděleno, že od 1.1.2010 bude její důchod transformován z částečného invalidního důchodu ve výši, v jaké jí náležel ke dni 31.12.2009 na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Posudek z 23.2.2010 byl pokladem pro to, aby žalovaná rozhodla o invaliditě druhého stupně žalobkyně a byl jí přiznán příslušný invalidní důchod podle nové právní úpravy účinné od 1.1.2010, což se nestalo ani po dvou letech, na toto byla žalobkyně upozorněna pracovníky MSSZ, a proto na počátku roku 2012 požádala o vydání příslušného rozhodnutí o změně stupně invalidity na invaliditu druhého stupně. Na základě této žádosti žalovaná nevydala rozhodnutí o změně invalidity na invaliditu druhého stupně v souladu s posudkem ze dne 23.2.2010, ale tento posudek dne 2.3.2012 nezákonně doplnila opravným záznamem k jednání ze dne 23.2.2010. Tímto opravným záznamem došlo k doplnění posudku ze dne 23.2.2010 tak, že ke změně invalidity z prvního na druhý stupeň došlo již ke dni 1.1.2010, což nevyplývá nikterak z posudku ze dne 23.2.2010 a podklady na jejichž základě došlo k opravnému záznamu se nezměnily. Touto opravou posudku z roku 2010 došlo k zásahu do práv žalobkyně nabytých v dobré víře. Žalovaná nepostupovala v souladu s oprávněnými zájmy žalobkyně a neodstranila její žádosti dva roky přetrvávající nesoulad mezi posudkovým závěrem o změně stupně invalidity a faktickým stavem a namísto toho postupovala v neprospěch žalobkyně, když posudek z roku 2010 nezákonně opravila a navíc účelově a nesprávně opravu posudku zdůvodňuje tak, že posudek v roce 2010 byl vydán podle staré právní úpravy účinné do 31.12.2009, ačkoliv tyto závěry z posudku nevyplývají. Opravným záznamem učiněným po více než dvou letech se retroaktivně změnil posudkový závěr v neprospěch žalobkyně bez jakéhokoli zdůvodnění. Tento opravný záznam byl vyhotoven zcela účelově tak, aby navzdory poklesu pracovní schopnosti žalobkyně konstatovaném 23.2.2010 nebylo žalobkyni přiznáno zvýšení invalidního důchodu v souladu s úpravou účinnou po 1.1.2010. Žalobkyně setrvala na své žalobě.

Při jednání zástupkyně žalobkyně upřesnila, že žádost o zvýšení stupně invalidity na třetí stupeň nepodávala a tudíž ani námitky proti rozhodnutí II. ze dne 23.4.2012 nepodávala.

Z dávkového spisu soud zjistil, že dne 15.3.2012 došlo žalované hlášení o zvýšení stupně invalidity od MSSZ Brno včetně posudku o invaliditě - opravného záznamu o jednání ze dne 23.2.2010, první KLP po 1.1.2010 - ze dne 2.3.2012 a posudek o invaliditě, druhá KLP po 1.1.2010 ze dne 2.3.2012. Podle rozhodnutí č. I. ze dne 23.4.2012 žalovaná rozhodla, že od 1.1.2010 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 6.347,-Kč a podle rozhodnutí č. II. ze dne 23.4.2012 žalovaná podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění žádost účastníka řízení o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítla s odvoláním na posudek MSSZ Brno ze dne 2.3.2012. Žalobkyně měla dne 6.3.2012 požádat o změnu výše invalidního důchodu poskytovaného pro invaliditu druhého stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

Z hlášení o zvýšení stupně invalidity ze dne 6.3.2012 však nevyplývá, že by žalobkyně podala žádost o změnu stupně invalidity a tudíž tvrzení zástupkyně žalobkyně je pravdivé. Vzhledem k prohlášení žalobkyně se soud v dalším řízení nezabýval obsahem rozhodnutí č. II. ze dne 23.4.2012, tj. nezkoumal v přezkumném řízení, zda žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně.

Jak vyplývá z obsahu napadeného rozhodnutí, z obsahu žaloby, vyjádření k žalobě, z repliky k vyjádření žalované a ze stanovisek žalobkyně při jednání, má soud posoudit, zda v případě žalobkyně měla žalovaná přiznat žalobkyni od 1.1.2010 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši podle § 41 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění účinném od 1.1.2010.

Soud předně upozorňuje na to, že v napadeném rozhodnutí je na několika místech v odůvodnění uváděn posudek Městské správy sociálního zabezpečení ze dne 23.2.2012, který se však ve správním spise ani v posudkové dokumentaci žalobkyně nenachází, jde zřejmě o písařskou chybu v datu jednání KLP, které se uskutečnilo dne 23.2.2010, nikoliv 23.2.2012, jak je uváděno v rozhodnutí.

Skutkově soud v projednávané věci vychází z následujících skutečností. Dne 4.12.2009 žalovaná vyhotovila a žalobkyni doručila oznámení o tom, že podle čl. II. bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb., se částečný invalidní důchod ve výši, v jaké náležel ke dni 31.12.2009, považuje od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně s tím, že vyplácená výše tohoto důvodu, ani výše ostatních vyplácených dávek se nemění. Při první KLP provedené za účinnosti zákona o důchodovém pojištění po 1.1.2010 byl dne 23.2.2010 vypracován posudek o tom, že žalobkyně je invalidní, že jde nadále o invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. Zdravotní stav byl posuzován již podle vyhl. č. 359/2009 Sb., a lékař konstatoval, že od 1.1.2010 se jedná o míru poklesu pracovní schopnosti odpovídající při navýšení o 10% pro náročnost profese invaliditě druhého stupně, stanovil KLP na leden 2012 a datum vzniku invalidity dne 15.10.2008. Z uvedeného vyplývá, že se posuzující lékař dopustil chyby v určení data vzniku invalidity (15.10.2008) a chybně uvedl, že se nadále jedná o invaliditu druhého stupně, i když částečný invalidní důchod žalobkyně byl přetransformován na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Zdravotní stav hodnotil a učinil posudkový závěr podle předpisů účinných od 1.1.2010. Důvod vyhotovení posudku

o invaliditě – opravného záznamu k jednání ze dne 23.2.2010, první KLP po 1.1.2010 ze dne 2.3.2012 není znám, ale vyplývá pravděpodobně a je důsledkem jednání mezi žalobkyní a pracovníky MSSZ týkající se otázky výše invalidního důchodu, který pobírala po podání posudku ze dne 23.2.2010. Z tohoto opravného záznamu pak vyplývá pouze to, že posudkový lékař den změny stupně invalidity stanovil na 1.1.2010. Z uvedeného opravného záznamu ze dne 2.3.2012 žalovaná dovozuje, že ke dni 1.1.2010 se u žalobkyně jednalo o invaliditu druhého stupně a na základě čl. II. bod 8 dospěla k závěru, že žalobkyni náleží od 1.1.2010 invalidní důchod ve výši dosud pobíraného částečného invalidního důchodu k 31.12.2009. Podle názoru soudu žalovaná však opomněla, že první KLP, která byla stanovena na leden 2010 a uskutečnila se dne 23.2.2010 byla v době účinnosti zákona o důchodovém pojištění od 1.1.2010 a zdravotní stav žalobkyně byl již hodnocen lékařem MSSZ podle vyhl. č. 359/2009 Sb. Při této KLP posuzující lékař stanovil invaliditu druhého stupně s datem 15.10.2008 (chybně). Tím, že byl podán posudek o invaliditě – opravný záznam k jednání ze dne 23.2.2010 - ze dne 2.3.2012 se nic nezměnilo na tom, že byla žalobkyně již jednou hodnocena a posouzena podle právních předpisů účinných od 1.1.2010 a při tomto posouzení stanovil lékař invaliditu druhého stupně. Podle názoru soudu nelze na tento případ aplikovat přechodné ustanovení čl. II. bod 8 zák. č. 306/2008, neboť ten se vztahuje pouze na období do prvního posouzení zdravotního stavu, jeho zhodnocení a stanovení stupně invalidity po 1.1.2010. Je nelogické, aby datum 1.1.2010 tak, jak byl stanoven vznik invalidity pro invaliditu druhého stupně nebyl důvodem k úpravě invalidního důchodu a event. datum 2.1.2010 by bylo důvodem pro vydání nového rozhodnutí o invaliditě, neboť by ovlivňovalo výši dosud pobíraného invalidního důchodu. Konečně žalovaná žalobkyni oznámila, že její dosud částečný invalidní důchod, který jí náležel k datu 31.12.2009 (podle § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění ve znění do 31.12.2009) se považuje od 1.ledna 2010 za invalidní pro invaliditu prvního stupně a vyplácená výše tohoto důchodu se nemění a byla-li následně žalobkyně posouzena při KLP dne 23.2.2010 invalidní pro invaliditu druhého stupně, došlo ke změně stupně invalidity. Žalobkyně tudíž legitimně očekávala, že když lékař OSSZ při posouzení a zhodnocení zdravotního stavu při KLP poté, co stanovil invaliditu druhého stupně, že bude provedena příslušná změna ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu, a poněvadž se tak nestalo, prostřednictvím MSSZ Brno upozornila žalovanou dne 6.3.2012 hlášením o zvýšení o zvýšení stupně invalidity. MSSZ vědoma si toho, že v posudku ze dne 23.2.2010 je mylně uvedeno datum vzniku invalidity, provedla opravný záznam dne 2.3.2012 v souladu s obsahem posudku ze dne 23.2.2010 a den změny stupně invalidity stanovila na 1.1.2010. Podle názoru soudu nelze z uvedeného, tj. uvedení dne změny stupně invalidity 1.1.2010, dovozovat, že částečný invalidní důchod žalobkyně přiznaný v roce 2009 byl od 1.1.2010 přetransformován na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, a proto se výše pobíraného částečného invalidního důchodu k 31.12.2009 nemění. Soud tedy uzavírá že na případ žalobkyně nelze aplikovat ust. čl. II. bod 8 zák. č. 306/2008 Sb., kterým se změnil zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a tedy v případě žalobkyně došlo na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně při KLP dne 23.2.2010 ve znění opravného záznamu ze dne 2.3.2010 ke zvýšení invalidity na druhý stupeň invalidity a tudíž je na žalované, aby provedla úpravu dosud pobíraného invalidního důchodu v souladu s ust. § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění v platném znění.

Na základě shora uvedeného právního posouzení věci soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s., věc vrací žalované k dalšímu řízení se závazným právním názorem, kterým se bude řídit v dalším řízení o námitkách žalobkyně ze dne 21.5.2012, doplněných dne 1.6.2012.

Ve smyslu ust. § 60 odst. 1 má úspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení. Sama žalobkyně účtovala a doložila jízdné k procesnímu soudu veřejnou hromadnou dopravou ve výši 210,-Kč za jednu jízdu, tj. celkem 420,-Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni do 60-ti dnů od právní moci rozsudku. Zást. žalobkyně na nákladech řízení účtovala odměnu za dva úkony právní služby po 2.100,-Kč, paušální náhradu hotových výdajů k těmto úkonům po 300,-Kč, náhradu za promeškaný čas v celkové výši 1.000,-Kč, s tím, že je a dokládá plátcem DPH. Náhradu cestovních výdajů účtovala shodně s žalobkyní ve výši 420,-Kč. O nákladech řízení zást. žalobkyně soud rozhodl podle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.1.2013 (oba úkony byly učiněny po 1.1.2013), když za jeden úkon právní služby náleží odměna podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 2 ve výši 1.000,-Kč, tj. celkem 2.000,-Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300,-Kč, tj. celkem 600,-Kč. Zást. žalobkyně se domáhala náhrady za promeškaný čas podle § 14 vyhlášky v celkové výši 1.000,-Kč, když cesta z Prahy do Brna a zpět trvala celkem 5 hodin. Celkovou částku 3.600,-Kč (mimo jízdného) soud navýšil o 21 % DPH, tj. o 756,-Kč, protože je zástupkyně plátcem DPH. Náklady řízení zástupkyně žalobkyně v celkové výši 4.776,-Kč je žalovaná povinna zaplatit do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. července 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně